VERSLAG VAN DE SESSIE VAN DE RAAD DER GEMEENTE HAARLEMMERMEER OP DONDERDAG 17 DECEMBER 2020

Onderwerp: Vervolg sessieverzoek Forza! Woonbeleid

Voorzitter: mw. C.F.M. van der Meij

De leden: dhr. R. Ahmed Khatab, mw. N.M. Elfers, mw. D. Kerkhoff, mw. S. van de Meeberg, dhr. P.C.I. Meijer, dhr. P.J.M. Schouten, mw. B.C. van Straten-van Diepenbeek, dhr. E. Vermeulen, mw. I.C. Vink-Albrecht, dhr. J.P.H. de Vries

Griffier: dhr. B. Heerema

Portefeuillehouders: mw. W. Booij-van Eck

Insprekers: Geen

De VOORZITTER: We zijn live en dat betekent dat we starten in een vergadering die wij eerder hebben geschorst over een sessieverzoek van de heer Vermeulen. We zijn destijds geëindigd na de beantwoording van het college. Dat betekent dat wij in de tweede termijn nu starten met het onderlinge debat. Ik geef als eerste daarin de heer Vermeulen het woord. Vervolgens wil ik graag van u de handen zien. Ik haal die handjes ook weer weg. Als ik een handje weghaal betekent het dat ik u heb opgeschreven. U hoeft het handje niet opnieuw op te steken, tenzij het natuurlijk gaat om een interruptie. Mijnheer Vermeulen, aan u het woord.

De heer VERMEULEN: Voorzitter, dank u wel. Er is in de tijd tussen onze vorige sessie en deze vervolgsessie een heleboel gebeurd. We hebben een heleboel informatie tot ons gekregen. Zo hebben we allemaal ingezonden stukken gezien van de gezamenlijke grondeigenaren die pleiten voor hun eigen belang. Zo hebben we ook nog enige belangen van onze inwoners. Zo hebben we te horen gekregen dat je de hoeveelheid verkeer die op een weg kan worden afgehandeld blijkbaar mag beloven aan bepaalde partijen. Zo zijn we voorgelicht dat voor tijdelijke woningen dezelfde regels gelden als voor gewone woningen. Maar goed, inmiddels weten we dat dit niet zo is. Ja, ik zou heel graag verder gaan met het bespreken van een aantal dingen. Een van de dingen die mevrouw Van Straten al ter sprake heeft gebracht is de rigiditeit die wij kennen van onze stelling eerst bewegen, dan pas bouwen. En dat we daardoor heel veel dingen onmogelijk maken. En dat we er misschien ook wel eens ernaar zouden kunnen kijken of we een klein beetje kunnen bewegen en dan misschien wat meer kunnen bouwen. Dus dat we het zwaartepunt neerleggen bij woningbouw in plaats van bij alleen maar bewegen. En dan wil ik ook gelijk daar wat argumenten van GroenLinks in meenemen.

De VOORZITTER: Ik ga u nu even onderbreken. Het is niet de bedoeling dat u uw sessieverzoek opnieuw helemaal inleidt. Het gaat om het debat.

De heer VERMEULEN: Ik zal het kort houden: dat we gaan kijken op welke manier we op onorthodoxe wijze wel tot woningbouw kunnen komen en dat we niet blijven vasthouden aan de methoden die niet blijken te werken. Tot zover voorzitter.

De VOORZITTER: Dank u wel mijnheer Vermeulen. Ik heb als reactie staan mijnheer De Vries en mevrouw Van Straten. Mijnheer De Vries, ChristenUnie-SGP, aan u eerst het woord. Gaat uw gang.

De heer DE VRIES: Dank u wel voorzitter. Het is een beetje lastig om er weer in te komen maar zoals de heer Vermeulen zei: er is de laatste tijd heel veel gebeurd. Ik heb ook een brief zien langskomen dat op een plek waar 5 Tiny Houses kunnen staan 40 tot 45 appartementen kunnen worden gebouwd. Toen dacht ik hé, dat is gek. Ineens popt de situatie op dat je toch wel met hoogbouw heel veel kunt oplossen. We hebben inderdaad van PUP Real Estate een gigantische oplossing. De komende jaren worden er ruim 900 woningen gebouwd door de woningcorporaties. En in één keer kunnen er 450 extra sociale huurwoningen komen als we PUP Real Estate laten bouwen. Allerlei argumenten zijn langsgekomen om dat initiatief niet te laten doorgaan. Elk argument is tot nu toe weerlegd. De vraag van onze fractie is: wat is er nu nog op tegen om dit initiatief te laten doorgaan? Buiten alle oneigenlijke argumenten die zijn ingebracht? Tot zover, dank u wel.

De VOORZITTER: Dank u wel mijnheer De Vries. Mevrouw Van Straten, gaat uw gang.

Mevrouw VAN STRATEN: Dank u wel voorzitter, eerst bewegen dan bouwen, dat hebben we met elkaar afgesproken. Ik heb inderdaad, zoals de heer Vermeulen zegt, wel eens eerder geprobeerd om te kijken waar de rek in dat adagium zit. Op tijd bewegen, dan bouwen. Daarom hebben we ons als VVD ook heel erg ingezet voor een Duinpolderweg omdat we dit al langer zagen aankomen. Ik ben het niet helemaal eens met de heer De Vries dat ieder argument niet valide is want ik geloof wel degelijk dat wij een probleem hebben met betrekking tot de vervoersbewegingen als we daar ineens 1500 woningen gaan neerzetten. Ik denk ook dat het ook een beetje whisful thinking is om het zo maar te zeggen, dat die hele wijk dan autovrij zou kunnen zijn. Helemaal in onze gemeente waar de afstanden wat groter zijn dan in andere gemeenten en waar het openbaar vervoer op die plek niet vlakbij is. Dus wat dat betreft denk ik dat het wel een valide reden is. Ik heb het college opgeroepen te kijken, ook met de nieuwe tijden, dat eventueel inwoners op andere tijden gaan reizen, of daar mogelijkheden zitten. Maar tot nu toe zie ik dat wel als een valide knelpunt.

De VOORZITTER: Dank u wel mevrouw Van Straten. Ik geef door dat de heer De Vries wil reageren omdat hij rechtstreeks wordt aangesproken door u. Daarna heb ik op de lijst staan mevrouw Kerkhoff, mijnheer Vermeulen en mevrouw Van de Meeberg. Voor nu de heer De Vries.

De heer DE VRIES: Dank u wel voorzitter. Ik heb het woord valide niet gebruikt, ik heb alleen gezegd dat ze weerlegd zijn wat betreft het vervoer. Dat wat PUP Real Estate aangeeft, van helemaal autovrij, dat het misschien niet helemaal haalbaar zou zijn. Dat is denk ik een kwestie die je met elkaar moet gaan bespreken en kijken in hoeverre dat is op te lossen of niet. Het is wel zo dat hij in ieder geval met een oplossing voor het probleem kwam. Dank denk ik: dan moet je daarmee aan de gang gaan. Net zo goed als dat met flexwoningen het geval is. Het college zegt: wij bouwen liever permanente woningen dan flexwoningen. Een brief van minister Ollongren geeft aan dat die flexwoningen kei- en kei- en keihard nodig zijn. Dan kun je als college niet zomaar zeggen dat die flexwoningen geen goed plan is. Dan moet je echt serieus om de tafel gaan zitten. Dat mis ik nog steeds in deze kwestie.

De VOORZITTER: Dank u wel mijnheer De Vries. Ik geef de heer Schouten even mee dat hij ook op het lijstje staat. Maar we gaan nu eerst naar mevrouw Kerkhoff, Partij van de Arbeid, gaat uw gang.

Mevrouw KERKHOFF: Dank u wel voorzitter, we hebben natuurlijk als coalitie met elkaar afgesproken, dat staat ook in het akkoord, dat we eerst gaan bewegen en dan bouwen. Dat blijft toch het uitgangspunt. Je kunt wel kijken waar wat alternatieven zitten en waar je het kunt indikken. Vorige keer hebben we gesproken over het kijken of er ruimte is in het programma zoals het er nu ligt, de bouwopgaven en wat het betekent voor de wegen. Dat betekent heel concreet, we hebben het uitgerekend, als we die tijdelijke huizen bij de Bennebroekerweg gaan bouwen, dat over vijf, zes jaar

die Bennebroekerweg helemaal vol zit met verkeer. Dat betekent dat je daarna een aantal jaar geen projecten kunt bouwen of opleveren omdat de wegen vol zitten. Dus dat is een heel belangrijk punt. We zeggen nu zelf dat die 1500 woningen te veel zijn maar misschien moet je kijken naar kleine plukjes. En dat je overal kijkt waar alternatieve plekken zijn, net als we met de flexwoningen in Nieuw-Vennep hebben gedaan. Waar kun je kleine blokjes neerzetten waardoor je niet die stroperigheid op die wegen krijgt. Dat is waar we nu als partij op zijn uitgekomen als we naar de stukken en de berekeningen kijken. Wat ons betreft heel snel op zoek naar alternatieve plekken voor kleine projecten. Dat is eigenlijk wat we willen. En ook niet dat het jaren duurt. Als blijkt dat er wel bouwprojecten zijn, maar die misschien pas over vijf of tien jaar gerealiseerd kunnen worden, kijk dan of je het in de tussentijd niet kunt opvullen met tijdelijke woningen. Wat wel heel leuk is, mijnheer De Vries heeft bij de provincie ingesproken. Daar heb je voor elkaar weten te krijgen dat die Tiny Houses er kunnen komen. Dat is gewoon hartstikke mooi. Maar dat zijn natuurlijk maar hele kleine projectjes. In Haarlem zetten ze Tiny Houses neer, die krijgen dan niet een plek toegewezen, die krijgen een aantal jaar toegewezen. Dus dan mag je voor tien jaar in een Tiny House zitten, die wordt op een bepaalde plek neergezet. Maar als blijkt dat die plek dan bijvoorbeeld weer gebruikt wordt voor woningbouw, dan verhuis jij met je Tiny House naar een andere plek. Ook in dat soort oplossingen kun je denken. Hoe ga je er het creatiefste mee om.

De VOORZITTER: Dank u wel mevrouw Kerkhoff. Mijnheer Vermeulen, gaat uw gang.

De heer VERMEULEN: Ja voorzitter, dank u wel. Ik begin met mevrouw Kerkhoff. Ik heb begrepen dat de haalbaarheid van betaalbare flexwoningen neerzetten valt of staat met de schaalgrootte daarvan. Dus bij kleine bouwprojecten, die beheerd moeten worden en ook weer binnen afzienbare tijd moeten worden afgebroken, is het voor de ondernemer die dat risico gaat lopen geen haalbare kaart. Zeker niet als hij dat ook nog betaalbaar wil houden. Dus als hij binnen de grens voor sociale huur wil blijven. Dat is ook gelijk de reden waarom PUP Real Estate om zo een groot contingent woningen vraagt. Wat ik een klein beetje zie, ik ben het daarover helemaal eens met de heer De Vries, wij horen een soort positieve grondhouding te hebben. We hebben het altijd over de 'ja, mits''- en de 'nee, tenzij-houding. Waarvan dan blijkbaar onze gemeente de ja mits-houding zou moeten doen. Het enige wat ik hier proef is de 'nee, want'. We hebben hier altijd 'nee, want' en dan komt er een hele waslijst aan punten waardoor het niet kan doorgaan. Terwijl ik graag die cultuurverandering bij onze gemeente zou willen zien waarin we, zodra er iemand komt met zo een geweldig initiatief, want er is gewoon enorme behoefte aan zoveel woningen, dat we met zo iemand om de tafel gaan en dat we zien dat we er samen uitkomen. Als er een probleem is met auto's, waarom moeten we altijd per se blijven vasthouden aan een wijk waar iedereen met een auto komt. Waarom kunnen we niet meegaan in het idee om daar een autoluwe of autovrije wijk van te maken, als we zeggen dat we onorthodox willen denken. Dan weten diegenen die daar een huis gaan huren dat er geen parkeerplaatsen zijn. Als je daar woont kunt je geen auto hebben. Dat is heel simpel. Dan maak je de afweging: ga ik daar huren of ga ik daar niet huren. Als je besluit dat je prima kunt leven zonder auto voor de deur, dan huur je daar een huis. Ik ben ervan overtuigd dat van de 90.000 woningzoekenden in deze regio er 1540 te vinden zijn die heel blij zijn dat ze daar voorlopig onder de pannen zijn.

De VOORZITTER: Dank u wel mijnheer Vermeulen, u krijgt eerst even nog een reactie op het begin van uw betoog van mevrouw Kerkhoff van de PvdA en daarna ga ik weer terug naar de andere cirkel.

Mevrouw KERKHOFF: Dank u wel voorzitter. Mijnheer Vermeulen zegt dat er alleen maar in grote aantallen kan worden gebouwd voor tijdelijke en flexwoningen. Dat wil ik toch wel bestrijden. Als je kijkt naar Amsterdam, daar lukt het wel. Daar hebben ze gewoon containerwoningen neergezet. Daar hebben studenten in gezeten. Dat heeft daar een paar jaar achter het centraal station gestaan. Nu zijn ze weer weg. Dat zie je ook in Haarlem-Noord gebeuren. Gewoon voor asielzoekers en starters is er

een project neergezet van niet eens honderd woningen. Dat wordt dan voor een paar jaar neergezet. Dan kunnen mensen uit de voeten. Ik bestrijd dat grote projecten, grote aantallen nodig zijn want in het land is te zien dat het ook lukt met kleinere

De VOORZITTER: Dank u wel mevrouw Kerkhoff. Mijnheer Vermeulen, ik zie dat u wilt reageren, maar ik wil even terug naar de eerdere ronde en dat betekent nu dat ik mevrouw Van de Meeberg D66 het woord geef.

Mevrouw VAN DE MEEBERG: Dank u wel voorzitter. Ik hoor eigenlijk iedereen nu dingen zeggen waar iedereen het waarschijnlijk ook mee eens is, dat we graag willen dat er extra huizen komen, dat we met zijn allen ook heel graag onorthodoxe maatregelen willen nemen. Mevrouw Van Straten heeft de vorige keer ook heel terecht gezegd dat wij als raad kaders vaststellen en moeten controleren of het college zich daaraan houdt. En het college houdt zich daar vooralsnog aan. Dat wij als raad willen dat het daarvan af gaat wijken snap ik. Daarom zouden we het eigenlijk met elkaar moeten hebben over: tot hoever willen wij nu als raad gaan met die onorthodoxe maatregelen. We hebben allemaal brieven van projectontwikkelaars gekregen en grondeigenaren. Ik weet niet of u dat ook heeft gedaan, maar ik heb een aantal van die mensen gebeld om te vragen hoe ze daar inzitten en wat ze ervan vinden. Ik hoor steeds dat ze zelf ook best flexwoningen zouden willen neerzetten. Alleen zijn zij ook gebonden aan het eerst bewegen, dan bouwen. De slechte samenwerking van onderlinge overheden, zoals verschillende gemeenten of provincie en dan ook weer verschillende provincies, zoals bij de Duinpolderweg, zorgt ervoor dat er zo een vier jaar wordt gewacht voordat ze met iets verder kunnen. In die tussentijd zou je met een beetje boerenverstand kunnen denken: zet in de tussentijd gewoon alvast wat tijdelijke woningen neer. Daar gebeurt toch niets op dat stuk grond. Maar ze moeten zich ook aan de regel eerst bewegen, dan bouwen houden. Daar moeten we het eigenlijk met elkaar over hebben: willen we daarvan afwijken ja of nee. Dan niet per project, want dan blijf je als raad bezig. We moeten dat integraal bekijken en over de hele polder ook bekijken. Je kunt niet zeggen: die wel en die niet. Dus ja collega's aan jullie de vraag: in hoeverre moeten we afwijken van het eerst bewegen en dan bouwen.

De VOORZITTER: Dank u wel mevrouw Van de Meeberg. We gaan naar de heer Schouten, GroenLinks. Gaat uw gang

De heer SCHOUTEN: Dank u wel voorzitter. Dat eerst bewegen en dan bouwen is maar betrekkelijk. We zeggen eerst bewegen, we leggen wat asfalt aan voor auto's en die gaan vervolgens elke keer 's ochtends naar het werk in de file in de rij staan en 's avonds weer naar huis. Bijvoorbeeld PUP Real Estate heeft aangegeven om autoluw of autovrij te bouwen. Dan kun je wel zeggen: eerst bewegen, dan bouwen maar we kunnen daar gewoon gaan bouwen zonder dat daar echt beweging voor nodig is. In het verlengde van wat mevrouw Van de Meeberg zegt, ik heb me ontzettend geïrriteerd aan die brieven van die projectontwikkelaars. Er wordt gezegd dat flexwoningen een surrogaatoplossing zou zijn. Nou die flexwoning is een uitkomst. Want als je tien tot vijftien jaar moet wachten voordat er ergens een woning op een grond verschijnt, dan kun je niet blijven zeggen dat het een surrogaatoplossing is. Daarnaast doet de rijksoverheid er alles aan om het flexwonen te promoten. Er worden miljoenen ingestoken. Er wordt verkort in de procedures. Het duurt tussen acht weken en zes maanden voordat het gestart kan worden. Ik vind dat we hier gewoon een keer meters moeten maken. We moeten stoppen met praten. Nee gaan we niet meer doen, we hebben een 'ja, mits'-houding. We gaan werken volgens die bedoeling en gaan de onorthodoxe maatregelen uitrollen en als raad zeggen: college, pak die schop beet en ga met mijnheer wie dan ook van PUP Real Estate aan de bak en doe iets. We praten alleen maar en we gaan nog tien tot vijftien jaar wachten en er gebeurt gewoon helemaal niets. Tot zover.

De VOORZITTER: Dank u wel mijnheer Schouten. De heer Khatab, EEN Haarlemmermeer.

De heer KHATAB: Dank u wel. Mevrouw Van de Meeberg geeft aan 'tot hoever kan de raad besluiten beïnvloeden?' Dat kan door kaders vast te stellen, speciaal voor circulair wonen. Ter aanvulling op de PvdA en de ChristenUnie-SGP, alweer vijf minuten geleden, prefab houtbouw en flexwonen kunnen inderdaad al dat gedoe met die PFAS vermijden. Zeker met een blik op de toekomst door de duurzaamheid. Dan hoorde ik ook eerst bewegen, dan bouwen. Dat klinkt alsof we helemaal niet kunnen bewegen. Dat is niet per se het geval omdat de bereikbaarheid en de connecties toch wel goed vallen, waar die woningen ook komen. We moeten eigenlijk een beetje naar allebei kijken. Ik denk toch dat bouwen voorrang heeft op bewegen, aangezien daar die nood hoger is.

De VOORZITTER: Dank u wel mijnheer Khatab. Dan ga ik naar mevrouw Elfers van HAP.

Mevrouw ELFERS: Dank u wel voorzitter. Ik hoor veel. Volgens mij is de grote hamvraag die boven dit alles hangt, niet alleen boven deze casus of dit initiatief of dit project: wat kunnen wij als raad nu veranderen om ervoor te zorgen dat tijdelijke projecten van de grond komen. Er is over kaders gesproken, over onorthodoxe maatregelen. Mijnheer Vermeulen heeft over wat betreft eerst bewegen, dan bouwen concreet bij wijze van spreken een onorthodoxe maatregel genoemd. Ik wil mijnheer Vermeulen geen woorden in de mond leggen. Ik hoor het meer mensen zeggen, het is een onderdeel van ons coalitieakkoord. Dat is uiteraard terecht maar het is ook een onderdeel waarvan we zeggen 'moeten we daar wat flexibeler en soepeler naar kijken'. Het zal u niet verbazen dat wij als coalitiepartij natuurlijk graag ons coalitieakkoord uitvoeren en absoluut openstaan voor initiatieven en allerlei ideeën. Echter, stel ik dan wel de vraag: hoe komen we bij al die woningen? Dat kan niet altijd op de fiets. Dat kan ook niet als er grond bij een boer ligt met je lieslaarzen door de kavelsloot met je boodschappen en de verhuiswagen. Dus ik zou heel graag mijn collega's willen vragen hoe ze denken dat de ontsluiting, want ook daar hebben we uiteraard wet- en regelgeving voor, juridisch naar behoren naar al die woningen die wellicht ergens op een boerenland staan, gaan. Om het maar even zo te zeggen.

De VOORZITTER: Dank u wel mevrouw Elfers. Ik ga naar mevrouw Van Straten, VVD, gaat uw gang.

Mevrouw VAN STRATEN: Ja dank u wel voorzitter. Ik heb inmiddels heel veel dingen om op te reageren. Dan wil ik met uw permissie ook nog een nieuw punt inbrengen als dat kan.

De VOORZITTER: Dan verzoek ik u om die even vast te houden. Ik heb nog mijnheer Vermeulen, mijnheer De Vries, mevrouw Vink en de heer Meijer staan. Ik onthoud het voor het nieuwe punt daarna. Dank u wel.

Mevrouw VAN STRATEN: Oké. Ik vind het belangrijk eerst even met elkaar vast te stellen dat we die regel niet voor niets hebben. Waarom hebben we die regel nu? Als we daar onzorgvuldig mee omgaan staat de boel in onze gemeente vast. Dat zien we nu ook al gebeuren. Dus we doen het niet omdat we het zo leuk vinden om regeltjes te maken, of na te leven. Dat doen we voor onze inwoners zodat ze hier zich met comfort, met snelheid kunnen verplaatsen als ze hier wonen. Daar komen onze inwoners ook op af. Dat is één. Het tweede, mevrouw Van de Meeberg roept op om er integraal naar te kijken. Dat hebben we gedaan. We hebben een enorm uitgebreid verkeersonderzoek laten doen. Ik heb het al aangegeven, het was een heel pakket. Daar komt in ieder geval uit naar voren dat de Bennebroekerweg daar rood, rood, rood is. Dat betekent dat die weg nu al overvol is. Verder kun je in de rest van de gemeente heel goed zien waar de eventuele mogelijkheden liggen. Dat is twee, we kijken daar naar. Het derde, mevrouw Elfers vraagt hoe we dan omgaan met de eventuele ontsluiting als we dan toch willen bouwen. Daar hebben we die schaalsprong voor. Ieder jaar leggen we geld

apart om inderdaad het mogelijk te maken om wegen aan te leggen zodat we die woningbouw mogelijk kunnen maken want dat vinden we heel belangrijk. Dat zijn mijn reacties op dit moment. En straks wil ik graag een nieuw punt inbrengen.

De VOORZITTER: Akkoord. Dank u wel. Dan gaan we naar de heer Vermeulen, Groep Reesink/Vermeulen. Gaat uw gang.

De heer VERMEULEN: Ja voorzitter, dank u wel. Er is een heleboel gezegd. Ik begin bij het begin want ik schrijf een klein beetje mee. Mevrouw Kerkhoff heeft het over een containerwoning in Amsterdam. Laten we beginnen met het feit dat die woningen zwaar gesubsidieerd zijn. Als we het dan toch over betaalbaar hebben dan kost de kartonnen doos onder de brug nog minder en die heeft waarschijnlijk geen subsidie nodig. Mevrouw Van de Meeberg merkt heel terecht op dat wij kaders hebben gesteld en dat waarschijnlijk de kaders die wij hebben gesteld de onorthodoxe maatregelen onmogelijk maken. Dat vind ik een hele terechte opmerking. Ik zou graag, als er een meerderheid is, aan het college om een raadsvoorstel willen vragen. Welke kaders zijn dat? Welke kaders zouden herzien kunnen worden zodat wij, wat we allemaal willen, die onorthodoxe maatregelen wel mogelijk kunnen maken. Dan hebben we het gehad over die Bennebroekerweg, het vervoer en het feit dat als je daar 1540 woningen gaat bouwen er allemaal mensen met auto's gaan rijden terwijl die weg al overvol zit. Dan wil ik meegeven dat we dan nog steeds denken op de manier zoals we altijd hebben gedacht. We willen bouwen zoals we het altijd hebben gedaan. Die manieren hebben ertoe geleid dat we nu met enorme tekorten op de woningmarkt zitten. Ik wil echt van jullie allemaal vragen: laat het nu eens los. Ga er nu anders naar kijken. Als er nu huizen kunnen worden gebouwd zonder dat er auto's bij komen, dan heeft de ontwikkelaar ook nog aangegeven daar een heel mobiliteitsplan voor te ontwikkelen, ga dat traject aan en zorg dat die woningen daar komen. Daar hebben onze inwoners behoefte aan. Tot zover voorzitter.

De VOORZITTER: Dank u wel. Dit roept weer heel veel reacties op. Ik sta die toe. Dat betekent dat na de heer Meijer nog de heer Schouten, mevrouw Van de Meeberg en mevrouw Kerkhoff kunnen reageren. Dan sluit ik deze ronde echt af en kom ik terug bij mevrouw Van Straten met een nieuw onderwerp. Als eerste is nu aan de beurt de heer De Vries, ChristenUnie-SGP. Gaat uw gang. Mijnheer Meijer, u bent na mevrouw Vink. Eerst de heer De Vries. Gaat uw gang.

De heer DE VRIES: Dank u wel voorzitter, eerst bewegen dan bouwen begint een soort mantra te worden. Als ik denk aan de inwoners die op zoek zijn naar een huurwoning, wat voor uitzicht op een woning heeft op dit moment Bart van 25 jaar, die werkt in een distributiecentrum en al zes jaar op zoek is naar een woning? Wat voor uitzicht heeft Mariska, die na een relatie van vier jaar vanuit het ouderlijk huis nu eindelijk met Peter wil trouwen en een eigen stulpje zoekt? Wat voor uitzicht heeft Christine die na een vechtscheiding tijdelijk en noodgedwongen bij haar ouders woont? Ik denk dat dit de problemen zijn waar we mee te maken hebben. Het gaat niet om wegen aanleggen. Het gaat om wonen. Als deze ... [geluid valt weg 24.58] creatief aan te pakken dan denk ik dat je dat met beide handen moet aanpakken. Dan zou het best eens kunnen zijn dat eerst bewegen, dan bouwen geen of nauwelijks invloed heeft op dit project. Ik denk dat dit onorthodox is. De inwoners hebben er totaal geen belang bij dat wij praten over het aanleggen van een weg. Zij willen een woning hebben. Al zouden ze naar het station moeten lopen, of lopen naar hun werk, daar vinden ze wel een oplossing voor. De belangrijkste eis is dat er woningen komen. Tot zover.

De VOORZITTER: Dank u wel mijnheer De Vries. Uw punt is duidelijk. We gaan naar mevrouw Vink, CDA. Gaat uw gang.

Mevrouw VINK: Dank u wel voorzitter, ik heb een heleboel gehoord en ik had daarstraks al mijn handje opgestoken voor een interruptie naar de heer Schouten. Hij zei: dan leggen we asfalt neer, laten we het nu niet doen. Dan heb ik toch wel de opmerking dat er dan een woonwijk wordt neergezet en asfalt is niet alleen voor auto's. Er zal toch ook een verbinding voor de fiets of het openbaar vervoer moeten komen. Kun je in een project, als nu gebouwd gaat worden, echt juridisch verplichten dat mensen daar niet met hun auto kunnen heengaan. Dan zeggen meer collega's: we moeten het eerst bewegen en dan bouwen maar eens loslaten. Maar dat hebben we toch bij Hyde Park gedaan. Dat ligt gunstig vlak bij een station, daar hebben we het losgelaten. Maar er is een aantal plekken waar dat niet kan omdat er totaal geen voorzieningen zijn. Hoe zie je dan voor je dat die mensen, als er geen wegen zijn aangelegd, daarheen kunnen gaan. Er zal toch ook een ontsluiting moeten komen. Vorige keer hebben we gezien dat de wethouder aangaf dat hij met de projectontwikkelaars waar intentieovereenkomsten mee zijn getekend wilde onderhandelen om te kijken of zij er tijdelijk iets konden neerzetten. Als je op die plekken tijdelijk wat minder woningen kunt neerzetten dan los je ook al een gedeelte van het probleem op. Want we moeten ons wel realiseren dat als deze woningen worden neergezet er inwoners uit Haarlemmermeer in komen wonen, of juist mensen van buiten Haarlemmermeer. Dan helpen we onze inwoners die al zo lang op een wachtlijst staan nog steeds niet. Hier wil ik het even bij laten voorzitter, dank u wel.

De VOORZITTER: Dank u wel. Dan werd de heer Schouten rechtstreeks aangesproken, dus ik geef hem de kans om daar op te reageren als hij wil.

De heer SCHOUTEN: Ja, dat natuurlijk wel. Mijnheer Meijer zit ook te popelen hoor ik.

De VOORZITTER: Hij is hierna aan de beurt.

De heer SCHOUTEN: Ik hoor het CDA alweer alleen maar tegengas geven over asfalt neerleggen. Ik bedoel natuurlijk asfalt voor de auto's, maar als er een stukje asfalt moet komen voor een fiets of bus is dat natuurlijk oké. Trouwens, dat asfalt ligt er al naast. We hebben een Bennebroekerweg die er naast ligt. Als iemand daar met de auto naartoe wil dan moet hij dat gewoon doen. Als hij ervoor kiest om in de file te staan, dan moet hij dat ook gewoon doen. We hebben het over een schaalsprong, zet dat in voor het openbaar vervoer. De ChristenUnie-SGP sloeg de spijker op de kop en ik kreeg daar toch wel kippenvel van het eerste stukje van zijn tekst. We moeten bouwen, bouwen, bouwen. Dat staat ook in het coalitieakkoord. Bouwen, bouwen, bouwen. En doe dat dan autoluw en dan kunnen we nog steeds bouwen, bouwen, bouwen. Dan komen we de VVD ook tegemoet. Tot zover.

De VOORZITTER: Dank u wel mijnheer Schouten. Mijnheer Meijer, aan u het woord.

De heer MEIJER: Fijn dat ik het woord van u krijg voorzitter, dank u wel. Ik krijg bijna warme gevoelens bij GroenLinks als ik de heer Schouten hoor praten. Complimenten ervoor. Ik zit nu bijna tien jaar in de gemeenteraad van ons en dit speelt al tien jaar lang. Ik ben heel erg benieuwd hoe het college zelf vindt dat het gaat. Ik vind het een beschamende vertoning dat we hier steeds op moeten terugkomen, dat er geen woningen op een normale manier gebouwd kunnen worden. Als je kijkt hoe projectontwikkelaars worden tegengewerkt, met allerlei smoesjes, het kan niet, er is te veel druk. Ik hoorde vanmiddag tot mijn verbazing dat via een omweg de statushouders hier toch weer voorrang krijgen en onze eigen inwoners in de kou kunnen blijven staan. Ik vind het echt onbegrijpelijk en ik wil nu graag eens een keer van het college horen en echt van het hele college, alle collegepartijen, waarom wordt er zoveel tegenwerking opgeworpen als er een commerciële partij komt die zegt: ik wil jullie graag helpen, ga met mij in gesprek. Dat gebeurt maar niet. Het is de zoveelste keer dat we hier over spreken. Er verandert niets, er gebeurt niets, er wordt niets gebouwd. Wat de heren De Vries en Schouten ook zal zeiden: het staat in het collegeakkoord, voer het dan ook een keer uit. Er komen

over anderhalf jaar weer verkiezingen. Ik weet precies wat dan weer de kenmerken van de collegepartijen zijn. Nee, we gaan er alles aan doen om te bouwen en onze eigen inwoners voorrang te geven. In de praktijk gebeurt er helemaal niets van. Tot zover. Dank u wel.

De VOORZITTER: Dank u wel mijnheer Meijer. Mevrouw Van de Meeberg, gaat uw gang.

Mevrouw VAN DE MEEBERG: Dank u wel voorzitter. Ik hoorde de emotionele oproep van mijnheer De Vries die ik ondersteun. Ik ben het met hem eens. Maar ik ben het ook eens met mevrouw Elfers en mevrouw Vink. Ze zeggen: je moet daar wel komen. Ik heb in mijn eerste termijn al gezegd: laten we het dan hebben over waar we van onze eigen kaders moeten afwijken. Ik hoor van iedereen dat ze willen dat die woningen er komen. Maar niet concreet welke kaders we dan gaan veranderen. Ik heb daarvoor twee voorstellen. Het eerste is: ik hoor steeds dat het samenwerken tussen de verschillende overheden voor ontzettend veel vertraging zorgt. Een provincie die geen nieuwe aansluiting wil maken op de N201, waardoor er heel veel verkeersproblematiek ontstaat en dus eerst bewegen en dan bouwen een heel groot probleem wordt. Ik zou het college willen vragen of het kan vertellen hoe het zelf die samenwerking met de provincie ziet en in hoeverre wij er iets aan kunnen doen dat die vertraging daarop steeds zo ontzettend groot is. Tweede: we hebben als gemeente, op het moment dat wij een afwijzing doen van een aanvraag voor zoiets, bij de tennisvereniging gezien dat we ook op eigen grond best initiatief kunnen nemen tot het laten ontwikkelen van woningen. Laten we nu eens kijken wat we in ons eigen portfolio en eigendom hebben. Welke gronden hebben wij in eigendom waar op dit moment niets gebeurt? Laten we nu eens kijken of we daar met ontwikkelaars tijdelijke woningen kunnen neerzetten. Het is een idee, ik hoor graag wat de collega's daarvan vinden.

De VOORZITTER: Dank u wel mevrouw Van de Meeberg. Ik hoor nu voor de tweede keer een rechtstreekse vraag aan het college. We zitten in de tweede termijn, dat betekent dat er in beginsel geen reactie van het college meer komt. Ik hoor graag van uw raad of dat toch gewenst is in dit onderdeel. Of kan de reactie ook schriftelijk of op andere wijze? Mevrouw Van de Meeberg wil daar op reageren?

Mevrouw VAN DE MEEBERG: Ja, dat mag wat mij betreft schriftelijk maar u mag het ook zien als een oproep richting het college om vooral die gesprekken gaande te houden om te kijken hoe we die samenwerking toch echt kunnen verbeteren. Ik vertrouw het college erop dat het die taak gewoon uitvoert.

De VOORZITTER: Dank u wel. Dan heb ik nu in de reactielijst staan de heer Vermeulen, de heer De Vries en de heer Schouten. Ik heb dacht ik ook mevrouw Van Straten gezien. Die is verdwenen?

Mevrouw KERKHOFF: Ik stond ook op de lijst.

De VOORZITTER: Mevrouw Van Straten is niet meer te zien.

Mevrouw VAN STRATEN: Ik pak het op als ik straks mijn nieuwe punt mag noemen.

De VOORZITTER: Akkoord. Dan gaan we nu naar de heer Vermeulen, de heer De Vries, dan mevrouw Kerkhoff en dan mevrouw Van Straten. Mijnheer De Vries, gaat uw gang.

De heer DE VRIES: Dank u wel voorzitter. Op die laatste opmerking van mevrouw Van de Meeberg voor wat betreft kaders die te knellend zouden zijn bij het college. Ik heb al eerder gezegd: als het college niet kan uitvoeren wat wij graag zouden willen, laat het dan aangeven hoe het het dan wel kan doen. Ik heb totaal niets gehoord van het college als: als jullie die kaders nu zus of zo maken, dan

kunnen we wel op dat project ingaan. Niets, er komt helemaal niets. Er komt alleen maar een afwijzing. Dan het andere punt van op onze eigen grond. Volgens mij is er een stukje IJweg ter hoogte van de Oostzee, dat al 20, 25 jaar braak ligt. Daar zouden zo 40, 50 appartementen naast de luxe villa kunnen worden neergezet. Dank u wel.

De VOORZITTER: Dank u wel. Ik geef mevrouw Kerkhoff het woord en dan ga ik naar mevrouw Van Straten want inmiddels is er zonder mijn invoeging een nieuw onderwerp gestart terwijl mevrouw Van Straten daarvoor aan de beurt was. Ik ga naar mevrouw Kerkhoff.

De heer VERMEULEN: Een punt van orde voorzitter. U noemde in eerste instantie mijn naam, dus ik haalde netjes mijn handje weg. Toen gaf u het woord aan de heer De Vries. En ik hoor mijnheer De Vries altijd graag spreken maar ik dacht eigenlijk dat ik het woord zou krijgen, daarom haalde ik het handje weg.

De VOORZITTER: Nee, dat is niet hoe het werkt. Ik noem uw naam als ik u hier op het lijstje heb staan met een handje. Ik haal uw handje weg. Als u zelf uw handje weghaalt dan zie ik hem niet meer en dan krijgt u van mij niet meer het woord. Het klopt dat ik u net heb genoemd. U staat er nu weer in. Dat betekent dat ik nu naar mevrouw Kerkhoff ga en daarna naar u mijnheer Vermeulen. En dan toch echt naar mevrouw Van Straten voor een nieuw onderwerp. Mevrouw Kerkhoff, PvdA.

Mevrouw KERKHOFF: Dank u wel voorzitter, ik had een tijdje terug al de hand opgestoken. Er is daarna een aantal sprekers geweest. Maar ik wil er wel op reageren. Want mijnheer Vermeulen suggereert dat op onze huidige wijze er tekorten zijn op de woningmarkt. Dat wil ik toch wel bestrijden. Het komt niet door de huidige wijze van bouwen, maar de maatschappij is veranderd. Dat is door allerlei cijfermateriaal aantoonbaar. Er zijn steeds meer alleenstaanden. Mensen zijn grote delen van hun leven alleenstaand. En steeds meer mensen willen in de randstad wonen, die willen hier bij ons in de gemeente wonen. Dat geeft een grote druk op de regio. Ook de mensen uit Amsterdam trekken daar weg omdat ze het niet meer kunnen betalen. Ze gaan naar de periferie en komen bij ons terecht. Dat zijn maatschappelijke ontwikkelingen die niets met onze bouwwijze te maken hebben maar maatschappijgerelateerd zijn. Het CDA zei: we kunnen wel bouwen, maar je moet er ook kunnen komen. We kunnen best autoluw bouwen, dat doen we al op een aantal plekken. Dat kunnen we ook in kernen doen. Als we er maar voor zorgen dat er gewoon goede fietspaden zijn, dat er goed OV is en dat er uiteraard gewoon wegen zijn, maar je kunt best autoluw bouwen. De CROW-normering, waarom moet die 1,9 of 2 zijn per woning? Kan die niet naar beneden? Ook in de kernen. Dat zijn regels waar je mee kunt spelen in de bouwprojecten. Ik vind het wel heel leuk, er wordt gezegd wat doen we met onze eigen gemeentegrond. Ik kan me recent nog een sessie herinneren over een tennispark waarin ik heb voorgesteld een onderzoek te doen naar of het tennispark in Hoofddorp-Centrum naar PARK21 kan. Dan kan je kijken of je in de stad meer kunt bouwen. Ik ben op alle kanten afgeschoven, ik was de enige partij. Dat was niet bespreekbaar. Maar als je onorthodox wilt denken, moet je juist ook naar dit soort dingen kijken. Ik zegt niet dat dit het uiteindelijk wordt, maar je kunt het wel onderzoeken en het daar met elkaar over hebben. Dat is wat we willen. Andere plekken waar we kunnen bouwen? Ik weet in Spaarndam nog wel een paar gemeenteplekken waar we kunnen bouwen. Het zijn kleine plekjes, maar het kan wel. Er is ook laatst in Zwanenburg iets afgewezen waar mensen graag willen bouwen, maar ook niet kan. Er zijn kleine plekken waar je best wel iets kan met elkaar. Ik wil het daar even bij laten.

De VOORZITTER: Dank u wel mevrouw Kerkhoff, dan tot slot mijnheer Vermeulen.

De heer VERMEULEN: Dan laat ik nu mijn handje staan, want ik begrijp dat u hem uitzet. Als laatste was mevrouw Kerkhoff. Als mevrouw Kerkhoff iets zegt voel ik me altijd genegen om te reageren.

Mevrouw Kerkhoff, als wij huizen bouwen... Voordat wij hier in de raad zeggen: dat moeten we maar eens gaan doen, zijn we tien, vijftien jaar verder voordat er daadwerkelijk een paal in de grond kan vanwege allemaal regelgeving die wij uiteindelijk zelf hebben opgetuigd. Hetzij de landelijke overheid, hetzij de provincie, hetzij wijzelf. Dus we zijn op die manier zelf onze ergste vijand. Wij zijn de grootste belemmering voor de huizenbouw in Nederland. Wij en niemand anders. Dan zijn de belangen van de automobilist de olifant in de kamer. Automobilisten gaan blijkbaar te alle tijden voor mensen die op zoek zijn naar een woning. Als we dat blijven doen is dat ook echt traditioneel ouderwets denken. Ieder iemand moet in een autootje en moet vlot kunnen doorrijden en daardoor moet iemand anders maar, tot hij ver in de dertig is, bij zijn ouders thuis blijven wonen. Ik weet niet hoe jullie erover denken maar ik denk dat we van dat idee af moeten. We moeten echt kijken hoe we huizen kunnen bouwen. Dat hoor ik nog van helemaal niemand. Van mevrouw Van de Meeberg, de opmerking dat je ook nog naar andere braakliggende locaties kunt kijken, moeten we absoluut doen. En dat je daar tijdelijke woningen bouwt. Maar de kansen die we laten liggen in deze gemeente om onze inwoners te huisvesten, dat is eigenlijk bijna stuitend. Daar moeten we met zijn allen toch kunnen uitkomen? We moeten toch met zijn allen aan het college de vraag stellen: welke kaders moeten we stellen om met zijn allen huizen te kunnen bouwen. Ik hoop dat als we deze sessie aan het eind van de avond afsluiten we het daarover eens zijn. En dat we echt het college daarmee aan het werk zetten zodat het volgend jaar met een raadsvoorstel naar ons toekomt voor hoe wij in de toekomst op een onorthodoxe manier en als zich de mogelijkheid voordoet, kunnen gaan bouwen. Tot zover voorzitter.

De VOORZITTER: Dank u wel mijnheer Vermeulen. Het is lastig, ook dit roept weer heel veel reacties op. Maar ik heb toch echt mevrouw Van Straten beloofd naar een nieuw punt te gaan. Ondertussen heeft mijnheer Vermeulen er één tussendoor gegooid. Ik wil u verzoeken om die nog even te bewaren. We starten toch echt met mevrouw Van Straten.

Mevrouw VAN STRATEN: Dank u wel voorzitter, dan ga ik even het moment pakken om te reageren. Met name op mijnheer Meijer ook. Ik wil toch wel een paar dingen rechtzetten. Er wordt gesuggereerd dat er weinig wordt gebouwd. We hebben in de vorige sessie al geconstateerd dat het gewoon niet klopt en dat er op dit moment gewoon meer wordt gebouwd dan in voorgaande jaren. Dus laten we daar duidelijk over zijn. Verder wordt er een oproep gedaan: ga nu eens kijken naar wat er mogelijk is op onze eigen grond. Daar hebben we al eerder een motie voor ingediend: flexwonen. Die is ook nu uitgewerkt. Daar komen die plekken vandaan waar we verdergaan met het ontwikkelen van flexwoningen. Ook dat is opgepakt. Het geeft ook aan dat de ruimte om nieuwe kaders te stellen gering is. In het kader daarvan wil ik wel hier een voorstel doen. Dat heb ik vorige keer ook geprobeerd te doen. Het college stelt vast dat het gaat kijken waar tijdelijke woningen mogelijk zijn. Alleen op plaatsen waar geen woningbouw gepland staat. Nu is het ook zo dat in onze gemeente woningbouw gepland staat waarvan we nu misschien al kunnen vaststellen dat het de komende tien tot vijftien jaar niet tot harde planvorming gaat leiden. Ik zou willen oproepen: kunnen we het college dan toch niet motiveren om op die plekken te kijken of tijdelijke woningbouw mogelijk is. Zoek daar de grens op. Ik ben benieuwd wat mijn collega's daarvan vinden.

De VOORZITTER: Dank u wel mevrouw Van Straten. Dan geef ik het woord aan de heer Schouten, daarna de heer Vermeulen, dan de heer Meijer, de heer Khatab en dan mevrouw Kerkhoff. Ik begin bij de heer Schouten.

De heer SCHOUTEN: Dank u wel voorzitter. Ik hoor toch weer de trend van we gaan er nog eens over praten. We laten het college weer wat uitzoeken. We laten het college weer een notitie schrijven. We hebben een heel mooi cadeautje liggen. Dat cadeau heet PUP Real Estate. Die wil gaan bouwen op een heel mooi stukje grond dat er heel mooi geschikt voor is. Het is een tijdelijk plan. Als het tijdelijke plan gereed is gaan er heel veel tevreden mensen wonen. Na 15 jaar gaat dat weer weg. Op dat

moment gaat de gevestigde orde bouwen aan de westflank. Dus wat mij betreft kunnen we daar gewoon mee aan de slag. Ik wil graag van mijn collega's weten: kunnen we dat project doorgang laten vinden en over een halfjaar 1540 woningen gaan opleveren. Dank u wel.

De VOORZITTER: Dank u wel mijnheer Schouten. Ik ga naar de heer Vermeulen.

De heer VERMEULEN: Dank u wel, dan val ik met mijn neus in de boter want ik heb nu zelf mijn handje uitgezet want hij stond er nog van de vorige keer. Maar ik reageer natuurlijk graag op mijnheer Schouten. Ik ben het zo ontzettend eens met alles wat de heer Schouten zegt. Er staat een investeerder klaar om € 160 miljoen te investeren in onze polder. In deze tijd kun je daar alleen maar met zijn allen van rond de tafel dansen. 1540 mensen kunnen een woning krijgen. Uiteindelijk wordt die Bennebroekerweg verdubbeld want we gaan tenslotte eerst bewegen en dan pas bouwen. In die tussentijd wordt die weg verdubbeld. Dan nemen wij gewoon op de koop toe dat er een beperkte tijd is, tot dat de weg is verdubbeld, dat misschien mensen wat langer moeten wachten tot ze met de auto kunnen doorrijden onderweg naar hun werk. Of dat andere mensen een kwartietje vroeger hun bed uit moeten omdat ze wat langer doen over die Bennebroekerweg. Want dat is waar je om vraagt. Je vraagt een aantal mensen wat langer in de auto te zitten, dan zitten die mensen vast en zeker te mopperen. Maar als die mensen weten dat daardoor 1540 mensen opeens een dak boven hun hoofd hebben, dan weet ik zeker dat ze met een warm gevoel daar in de file staan. Dat is de afweging die we met zijn allen moeten maken. Ik ben het 100% eens met mijnheer Schouten.

De VOORZITTER: Dank u wel mijnheer Vermeulen. Mijnheer Meijer, gaat uw gang.

De heer MEIJER: Dank u wel voorzitter. mijnheer Vermeulen heeft het over 1540 mensen. Nou, volgens mij komen er meer mensen wonen in die woningen. Ik wil even reageren op mevrouw Van Straten. Ze heeft het over tijdelijke woningen. Dit is nu echt zo een project dat tijdelijk is. Ze worden modulair gebouwd en daarna weer afgebouwd. Volgens mij komen we ook aan uw wens tegemoet. De tegenwerking snap ik dan nog steeds niet, net als meerdere partijen. Zoals mijnheer Schouten en mijnheer Vermeulen al opmerkten. U zegt er wordt meer gebouwd. Dat klopt ook, dat ben ik volledig met u eens. Ook complimenten daarvoor. Maar je moet wel kijken voor welke doelgroep je bouwt. Nu wordt voor de VVD-doelgroep gebouwd. Dat zijn vaak huizen die voor beginnende mensen gewoon niet te betalen zijn. Daar moeten we ook gewoon realistisch over zijn. De doelgroep die het juist hard nodig heeft is de groep jonge mensen, mensen die van hun partner scheiden en die in een kleinschalig appartement een woning nodig hebben. Dat is de doelgroep waar wij op inzetten. Ik hoop dat mevrouw Van Straten dat wel met mij eens is. Dank u wel voorzitter.

De VOORZITTER: Dank u wel mijnheer Meijer. Ik heb een heel rijtje, maar mevrouw Van Straten krijgt uiteraard de kans om even te reageren op deze directe opmerking.

Mevrouw VAN STRATEN: Dank u wel voorzitter. Dat is ook precies de reden waarom wij in ons woonbeleid hebben opgenomen dat 50% van de nieuw te bouwen woningen betaalbaar moet zijn. Daar zit ook een heel groot deel VVD-achterban bij kan ik de heer Meijer vertellen.

De VOORZITTER: Dank u wel mevrouw Van Straten, dan ga ik nog een keer het lijstje af. Ik heb als eerste de heer Khatab. Daarna mevrouw Kerkhoff, mevrouw Elfers, nog een keer de heer De Vries, mevrouw Vink en wederom de heer Vermeulen. Tenzij dat een oud handje is. Nee, het is een nieuwe. We beginnen bij de heer Khatab.

De heer KHATAB: Dank u wel voorzitter. Ik reageer ook graag op mevrouw Van Straten en ter aanvulling op de heer Meijer. Zij willen een oplossing voor tijdelijke woningen die na tien jaar weer

verplaatst kunnen worden. Zo duurzaam mogelijk, snel, goedkoop gebouwd. Dat klinkt als een goede kans om circulaire woningen te gebruiken. Bijvoorbeeld Tiny Houses, Tiny Timber. Daarom pleit EEN Haarlemmermeer er bij de gemeente voor om dit aan te raden, te stimuleren, te verkennen en een team erop uit te sturen om ideeën op te halen en pilots te realiseren om ondertussen op de woningnood in te spelen. Dat is wat wij ervan vinden.

De VOORZITTER: Dank u wel mijnheer Khatab. Dan ga ik naar mevrouw Kerkhoff, PvdA.

Mevrouw KERKHOFF: Dank u wel voorzitter, ik wil even reageren op de VVD die stelt voor om als het lang duurt voordat er een bouwproject wordt gerealiseerd dan te kijken of daar tijdelijk iets kan. Dat is iets wat ik deze avond al vaker heb gezegd: dat is een heel belangrijk item om uit te zoeken op het moment dat er een bouwplan wordt gelanceerd. Wanneer wordt het gerealiseerd? Hoeveel tijd zit er tussen? Kun je in de tussentijd dat niet opvullen met tijdelijke woningen? Ja, wij steunen dat idee. Dat is eigenlijk ons eigen idee. We steunen de VVD met het idee ook. Een ander ding is flexibel of tijdelijk. We weten momenteel in het land dat bij de tijdelijke woningen, ook bij veel particuliere woningen, een huurcontract van twee jaar is. Dat betekent dat je na twee jaar eruit gaat of je krijgt een nieuw contract. Wat de PvdA betreft willen wij dat niet. Ja, we willen we een tijdelijk contract, maar niet dat je na twee jaar weer op straat staat en ook niet dat het leidt tot een huurverhoging. Ook niet als jij eruit gaat, dat de huur extreem wordt verhoogd. Als je iets gaat doen met die tijdelijke huizen moet je heel goed borgen dat de huur sociaal blijft en dat er geen rare bokkesprongen mee gebeuren. Dan een ander ding. Op een gegeven moment gaan die huizen weg. Wat ga je doen als je bij de Bennebroekerweg 1500 huizen gaat neerzetten, maal minimaal twee personen, dat zijn 3000 mensen die we moeten gaan herhuisvesten. Ik weet niet of mensen er tien jaar blijven zitten, misschien stromen ze eerder door. Dat zou heel fijn zijn. Maar ook die mensen moet je toch op een gegeven moment weer op de woningmarkt opvangen. Het enige dat we nu doen met die 1500 woningen is even lucht geven. Maar, we lossen het probleem niet op. We verschuiven het in de tijd. Dat wil ik even aan de heer Vermeulen meegeven. Daarom blijven we pleiten voor tijdige en flexibele plekken met kleine aantallen. Want dan blijft het hanteerbaar. Dit is een te grote groep om dat in één keer neer te zetten. Dat was het.

De VOORZITTER: Dank u wel mevrouw Kerkhoff. Mevrouw Elfers, HAP. Gaat uw gang.

Mevrouw ELFERS: Dank u wel voorzitter. Als eerste wil ik reageren op het idee van mevrouw Van Straten dat zij als laatste inbracht. Ook dat klinkt voor HAP als een logisch oplossing. Dus daar kunt u onze steun in vinden. Dan is er veel meer gezegd. Ik krijg het idee dat we de juridische aspecten vergeten, uit het oog gaan verliezen. Want er zijn natuurlijk wel afspraken vastgelegd met projectontwikkelaars en wat als zij de juridische weg gaan bewandelen. Als ik me niet vergis heeft PUP Real Estate plannen voor 1450, nee 1540 tijdelijke woningen, ik draai ze in mijn hoofd altijd om. Ik zie allemaal monden meepraten om me goed te corrigeren, dank jullie wel. Heeft dat geen doorgang gehad omdat het juridisch niet haalbaar was? Misschien is het handig als de wethouder daar eventueel bevestigend, al dan niet ontkennend op kan reageren zodat we dat allemaal helder op ons netvlies hebben.

De VOORZITTER: Dank u wel mevrouw Elfers in beginsel is dit debat in de raad en niet meer met het college. Dus als er een verzoek komt, gaan we daar niets mee doen. Als er meer verzoeken komen om nog even langs het college te gaan kan ik kijken of de wethouder bereid is daarop te antwoorden. Maar nu ga ik eerst naar de heer De Vries.

De heer DE VRIES: Dank u wel voorzitter. Even op het punt van mevrouw Van Straten, daar sluit ik aan bij wat de heer Meijer ook zei. Er wordt gebouwd, maar wat hebben de drie personen die ik net

noemde aan woningen van € 400.000,00 tot € 700.00,00. Zij zijn gebaat bij sociale huurwoningen, huurwoningen die er net boven zitten of goedkope koopwoningen. 50% moet betaalbaar zijn. Ik heb het nog eens even nagelezen in het akkoord. Er staat dat het streven 50% is. Dan denk ik: oei, streven. Ja, een streven kan mooi zijn maar als we straks op 35% uitkomen, dan zeg je ja, het was een streven. Het was geen keiharde eis en we kunnen geen ijzer met handen breken. Als je hoort wat er in Haarlem voor cijfer is, 40% sociale huurwoning, dan praat je over heel andere zaken. De Tiny Houses, door mevrouw Kerkhoff benoemd. Het is precies tien tot vijftien jaar dat Tiny Houses ergens staan. Het is niet de bedoeling dat het permanent op die plek staat. Dat is juist het systeem van die Tiny Houses, dat ze er een aantal jaar staan. Als ze weg moeten, bijvoorbeeld na tien jaar omdat er wat andere plannen zijn, dan kunnen ze weg en gaan ze naar een andere plek. Het blijft conflict, flex tegen permanente woningen. Op het moment dat je zegt er kunnen 1500 flexwoningen komen, dan is het meteen oei, oei, oei, hoe lossen we dat later permanent op. Je hebt vijftien jaar de tijd om dat op te lossen beste mensen. Vijftien jaar. Vijftien jaar lang kun je plannen maken om eventueel in etappes die flexwoningen te vervangen door permanente woningen. Maar je hebt wel ongeveer binnen een jaar voor 1500 huishoudens een oplossing. Ja, I rest my case.

De VOORZITTER: Dank u wel mijnheer De Vries. Voordat ik mevrouw Vink het woord geef wil ik even doorgeven dat iemand heel populair is en veel berichtjes binnenkrijgt. Alleen hier hoor ik dat ook steeds in mijn oortje. Wilt u allemaal nog even controleren of uw microfoon uitstaat? Dan mevrouw Vink, CDA, aan u het woord.

Mevrouw VINK: Dank u wel voorzitter, ik wil even op een aantal dingen inhaken. Je kunt niet makkelijk interrumperen. Ik ben het eens met mevrouw Van Straten. Ik hoor ook zeggen dat er duurdere woningen worden gebouwd. Maar dan zeg ik heel flauw dat er ook mensen zijn die in goedkopere woningen en in huurwoningen zitten. Zij zijn inmiddels een relatie begonnen en zoeken een duurdere woning. Dan kom ik ook terug op mijn punt dat mevrouw Kerkhoff aanhaalde, we bouwen hier 1540 woningen. Daar gaan mensen in wonen maar wij als gemeente zijn straks wel verplicht deze mensen uit die 1540 appartementen een woning te geven. wie geeft mij de garantie? Ik hoor iedereen zeggen we hebben in Haarlemmermeer zoveel mensen en jonge starters die niet aan de bak komen. Wie geeft ons de garantie dat in deze woningen voor het overgrote deel mensen uit Haarlemmermeer, die op zoek zijn naar een woning, komen te wonen. Als dat niet zo is, ze staan op een wachtlijst, hoe is dat voor die mensen dat er dan allemaal mensen van buiten de gemeente straks komen te wonen? En dat zij niet aan de beurt zijn en dat die mensen straks over tien, vijftien jaar wel een woning hebben. Daar wil ik het even bij laten.

De VOORZITTER: Dank u wel mevrouw Vink. Ik ga naar de heer Vermeulen, Groep Reesink/Vermeulen.

De heer VERMEULEN: Dank u wel voorzitter, ik zit ondertussen druk mee te schrijven en wat me het meest verbaast is dat VVD en CDA in Den Haag de grootste pleitbezorgers zijn van het flexwonen. Mijnheer Koerhuis spant zich daar enorm in om allemaal van die mooie projecten mogelijk te maken. Nu zie ik het CDA en de VVD in onze eigen gemeente daar eigenlijk een klein beetje moeilijk over doen. Dat kan ik niet helemaal rijmen. Dan wil ik verder de mensen meegeven dat er na de Tweede Wereldoorlog enorme behoefte was aan woningen. Toen zijn er enorme hoeveelheden tijdelijke woningen gebouwd, waarvan sommigen er vandaag de dag nog steeds staan. Zo kom ik dan weer terug bij PUP Real Estate die woningen bouwt die weliswaar op een niet-traditionele manier worden gebouwd, dus niet van beton. De woningen worden niet in elkaar gemetseld, maar worden met bouten en moeren aan elkaar gezet waardoor ze heel duurzaam zijn en weggehaald kunnen worden en ergens anders kunnen worden hergebruikt. Dit zijn geen containerwoningen. Het zijn echte huizen, alleen op een andere manier gebouwd. Aan mevrouw Kerkhoff, ik zoek u toch elke keer op. Als je tot

een leeftijd van 28 jaar een huurcontract afsluit geldt dat voor vijf jaar. Dus er mag een tijdelijk huurcontract worden afgesloten voor vijf jaar. De Tweede Kamer is bezig, dat is er nog niet door, maar het gaat er wel doorkomen, om die twee jaar op te rekken naar drie jaar. Dus dat betekent dat mensen ouder dan 28, die een huurcontract afsluiten daar in ieder geval drie jaar kunnen blijven wonen. U maakt er nu al een probleem van waar we met al die mensen naartoe moeten als die vijftien jaar voorbij zijn. De woningen worden zo degelijk gebouwd heb ik begrepen, dat ze rustig veertig, vijftig, zestig jaar kunnen blijven staan. Dus wij kunnen als gemeenteraad, dat zal dan de gemeenteraad zijn die er dan zit, gewoon besluiten om dat nog eens voor vijf of tien jaar te verlengen. Als we tegen die tijd nog steeds geen kans hebben gezien om voldoende woningen te bouwen voor de doorstroom van die mensen... Al uw argumenten zijn problemen die er helemaal niet zijn en die ook heel makkelijk op te lossen zijn. Laten we vooral bouwen.

De VOORZITTER: Dank u wel mijnheer Vermeulen. U heeft in uw bijdrage een aantal mensen rechtstreeks aangesproken, waaronder mevrouw Vink van het CDA, mevrouw Van Straten van de VVD en mevrouw Kerkhoff. In die volgorde geef ik deze mensen het woord. En daarna is de heer Schouten aan de beurt. Mevrouw Vink, gaat uw gang.

Mevrouw VINK: Dank u wel voorzitter. Mijnheer Vermeulen heeft aan het begin niet goed geluisterd want ik heb helemaal niet gezegd dat het CDA tegen flexwoningen is. Ik heb zelfs aangegeven, dat heeft de wethouder vorige keer ook al gezegd, of met de projectontwikkelaars die een intentieovereenkomst of een anterieure overeenkomst hebben getekend in gesprek wordt gegaan. Want ze hebben gezegd dat ze welwillend zijn om op hun grond te kijken of daar tijdelijke woningen neergezet kunnen worden. Dus waar mijnheer Vermeulen vandaan haalt dat het CDA en ik tegen flexwoningen zijn? Dat ben ik dus niet. Dank u wel.

De VOORZITTER: Dank u wel mevrouw Vink. Mevrouw Van Straten, VVD.

Mevrouw VAN STRATEN: Dank u wel voorzitter. Eigenlijk is dit ook een reactie op mijnheer De Vries die aangeeft dat in omliggende gemeenten nog steeds met die percentages wordt gewerkt. Wij zijn juist onorthodox bezig geweest door in ons woonbeleid die percentages los te laten omdat we om ons heen zien dat het niet werkt en projectontwikkelaars daardoor afhaken. Dus vandaar dat we het op die 50% betaalbaar hebben gezet en daarmee ook een bepaalde doorstroming proberen te faciliteren. Dat is een voorbeeld van hoe wij inzetten op onorthodoxe maatregelen en andere manieren. Ik doe ook hier weer een voorstel waar ik dan eigenlijk van mijn coalitiepartners...

De VOORZITTER: Mevrouw Van Straten, als ik u dan even mag onderbreken. Dit was een reactie die u kon geven op een reactie van de heer Vermeulen. U begint nu weer een nieuw onderwerp. Dan wil ik toch eerst even naar mevrouw Kerkhoff die ook...

Mevrouw VAN STRATEN: Ik begin niet met een nieuw onderwerp. Ik was nog niet klaar met mijn reactie. Ik doe ook hier een voorstel voor een mogelijkheid om de randen op te zoeken om woningbouw mogelijk te maken. Daar hoor ik eigenlijk van de heren die zoveel kritiek hebben hier nauwelijks een reactie op, alleen maar hun eigen riedel. Ik wil ook hier nog een keer zeggen dat het prima is om je in te zetten voor woningbouw, maar het is wat ons betreft niet goed om je ogen te sluiten voor wat daarbij komt kijken. Die mensen moet ook een mogelijkheid gegeven worden om zich te kunnen verplaatsen.

De VOORZITTER: Dank u wel. Mevrouw Kerkhoff heeft u behoefte om te reageren op de heer Vermeulen?

Mevrouw KERKHOFF: Ik zal kort reageren op de heer Vermeulen. Hij stelt dat ik niet zo zwaar moet tillen aan de doorstroming omdat het goede, degelijke huizen zijn die zeer waarschijnlijk nog wel langer kunnen staan dan tien, vijftien jaar. Als we er dan over gaan praten dan hebben we het bijna over permanente bewoning. Dan hebben we het over gemeentegrond waarop in dit geval een projectontwikkelaar zijn oog heeft laten vallen en dacht: goh, ik kan daar met een leuk plan komen. Ik denk dat er dan ook andere aspecten tevoorschijn komen. Want er zijn misschien wel meer projectontwikkelaars die zeggen: als ik daar een tijdelijk huis kan neerzetten... Dat blijft misschien wel vijfentwintig jaar staan. Dan hebben we ineens nog drie projectontwikkelaars en dan gaan we praten over hoe we die gemeentegrond gaan uitgeven. En hoe zit de gemeente daarin. Dan moet je gaan tenderen of moeten we in erfpacht. Dan krijg je toch een andere discussie met wat de heer Vermeulen nu suggereert. Ik zou blij zijn als huizen er inderdaad langer kunnen staan. Het is mooi als ze zo goed gebouwd worden dat ze langer kunnen blijven staan. Een ander aspect is dat toch nog steeds bij de particulieren en ook de beleggers, huren echt een probleem is. Ik weet dat 60% in het land inmiddels voor twee jaar is verhuurd. Dat is een fout en dat gaan ze proberen te repareren, maar het is wel de werkelijkheid op dit moment. Veel jonge mensen, of gescheiden mensen, moeten hoge huren betalen en moeten maar afwachten of ze over twee jaar daar nog kunnen blijven wonen. Dat is echt een aspect dat heel goed geregeld moet worden met tijdelijke woningen.

De VOORZITTER: Dank u wel mevrouw Kerkhoff. Dan zie ik de heer De Vries. U wilt reageren op een reactie van mevrouw Van Straten, die wil ik ook nog toestaan. Ik zie u nee schudden, dus ik laat hem gaan. Dat betekent dat ik terugga naar de heer Schouten want hij was aan de beurt. Mijnheer Schouten, gaat uw gang.

De heer SCHOUTEN: Dank u wel voorzitter. Ik begin een beetje verdrietig te worden van alle reacties die meer zeggen van hoe kunnen we het zo snel mogelijk niet doen dan hoe kunnen we het wel doen. HAP heeft het over juridische beren op de weg. Ik zie geen juridische beren op de weg want het kan aan alle kanten worden doorgezet. De PvdA heeft het over kleine sprotjes en lucht die er niet is. Het CDA wil verplichten dat mensen doorstromen op het moment dat er wat wordt verkocht. Als ze in een tijdelijke woning zitten moet er verplicht worden doorgestroomd. De VVD heeft het over 50% betaalbaar, maar wat is betaalbaar. De VVD heeft er heel andere ideeën bij dan GroenLinks. Verplaatsen is niet alleen met de auto. De VVD zegt je moet ook kunnen verplaatsen. We hebben hier in Haarlemmermeer een keuze van vervoer. Maar die keuze is betrekkelijk, want we doen het alleen maar voor de auto. Laten we eens kijken hoe we daar een hele goede vervoersverbinding kunnen krijgen in dat stukje van de polder. Als PUP gaat bouwen dan bouwt PUP inclusief een mobiliteitsplan, inclusief een openbaarvervoernetwerkje en het wordt een zonnetje daar, een hele prettige omgeving om te wonen. Daar laat ik het weer even bij.

De VOORZITTER: Dank u wel. Ja, ook dit roept weer de nodige reacties op. Ik heb op mijn lijst als eerste mevrouw Van de Meeberg staan. Daarna de heer Vermeulen. Ik zag net ook de heer Meijer, maar die lijkt verdwenen te zijn. Mijnheer Meijer zou eventueel na de heer Vermeulen komen. Dan mevrouw Elfers en mevrouw Vink. Ik begin dus nu bij mevrouw Van de Meeberg.

Mevrouw VAN DE MEEBERG: Dank u wel voorzitter. Ja, waar GroenLinks een beetje verdrietig wordt, ben ik juist een beetje blij, want ik hoor eigenlijk dat heel veel mensen hetzelfde zeggen. Ik hoor zelfs de VVD zeggen dat ze bereid zijn de grenzen op te zoeken. Dus laten we nu kijken waar we elkaar wel kunnen vinden. Ik denk dat we voor een heel groot deel wel overeenstemming met elkaar kunnen vinden. We komen er niet per se direct uit, hier tijdens dit gesprek maar we kunnen met elkaar kijken of we een initiatiefvoorstel kunnen opstarten. Laten we gewoon kijken waar we elkaar wel kunnen vinden. Ik denk dat iedereen vindt dat er meer woningen gebouwd moeten worden, dat het snel moet gebeuren en dat we moeten kijken naar waar de mogelijkheden wel liggen. Ik hoor mijnheer Schouten

ontkennen dat er juridische beren op de weg zijn. Ik heb gesproken met verschillende projectontwikkelaars die ook zeggen: we zijn soms wel twintig jaar bezig met het ontwikkelen van plannen op sommige stukken. Ik kan me best wel voorstellen dat als je in zo een supermoeizaam traject zit en er komt ineens een ondernemer voorbij die een fantastisch idee heeft, waar de raad ook blij van wordt, dat zij dan zeggen: hallo, we zijn hier al twintig jaar bezig. Natuurlijk hopen wij dat je dan met elkaar in gesprek gaat om te kijken waar de mogelijkheden wel liggen. Ook daar zijn we het met elkaar over eens, dat gebeurt vanuit de gemeente vooralsnog te weinig, die proactieve houding die wij heel graag als raad zouden zien vanuit de gemeente. Maar hierbij een oproep om met elkaar te kijken waar we elkaar wel kunnen vinden en welke stappen kunnen we met elkaar zetten om gewoon die ruimte te vinden.

De VOORZITTER: Dank u wel mevrouw Van de Meeberg. Mijnheer Vermeulen, gaat uw gang.

De heer VERMEULEN: Voorzitter, dank u wel. Mevrouw Van de Meeberg, dat een projectontwikkelaar er soms ergens 22 jaar over doet, komt natuurlijk door onze regels. Dat is heel erg jammer. De Tweede Kamer heeft juist regels gemaakt waardoor het heel snel mogelijk is om tijdelijke woningen neer te zetten omdat de woningnood heel hoog is. Dus het is heel erg jammer dat die projectontwikkelaar daar een beetje jaloers op is. Ik vind het vervelend dat die mensen met die gevoelens rondlopen. Maar dat neemt niet weg dat wij hier voor onze inwoners zitten. Ik zit hier niet voor de belangen van die projectontwikkelaars. Ik zit hier voor de belangen van onze inwoners en onze inwoners willen wonen. En als dan de Tweede Kamer met allemaal regelgeving mogelijk maakt dat we gewoon binnen een halfjaar, dat is dan maximaal, het zou binnen acht weken ook al kunnen, kunnen beginnen met een project waardoor we direct mensen kunnen laten wonen, dan vind ik het jammer voor die andere projectontwikkelaar. Het is dezelfde projectontwikkelaar waar mevrouw Elfers het net over had. Ja, ze kunnen mopperen dat er auto's over de weg heen rijden, maar ik weet zeker dat als de Bennebroekerweg elke dag uren stilstaat...

De VOORZITTER: Mijnheer Vermeulen, ik ga u even onderbreken. Want dit heeft u net ook al gezegd.

De heer VERMEULEN: Nee, ik ga iets totaal nieuws zeggen, echt waar. Ik ga iets zeggen...

De VOORZITTER: De Bennebroekerweg is in ieder geval niet de eerste keer dat u dit meldt.

De heer VERMEULEN: Als ik iets ga zeggen dat ik nog niet heb gezegd krijgt u van mij een slagroomtaart.

De VOORZITTER: Gaat uw gang, maar tot afronding graag.

De heer VERMEULEN: Het gaat om iedere projectontwikkelaar. Al staat die hele weg vol, zodra zij hun eerste paal de grond in mogen slaan gaat die eerste paal erin en elk huis dat ze mogen bouwen wordt gebouwd. Je kunt geen contingent van een weg weggeven aan een projectontwikkelaar.

De VOORZITTER: Dank u wel mijnheer Vermeulen. Mevrouw Elfers, HAP.

Mevrouw ELFERS: Dank u wel. Die slagroomtaart zou ik sowieso nooit afslaan hoor. Kom maar door mijnheer Vermeulen. Ja, ik heb het idee dat mijnheer Schouten van GroenLinks mijn juridische beren iets verkeerd heeft geïnterpreteerd. Ik had het echter alleen over PUP Real Estate met die 1540 woningen. Daarom vroeg ik ook of de wethouder ons geheugen kan opfrissen. Want volgens mij kan dat op juridische gronden geen doorgang vinden. Ik wil even helder gezegd hebben dat ik dat zei. Ik

weet dat ik me versprak met 1450, maar ik bedoel toch echt dit specifieke onderwerp. Ik heb ook gezegd, misschien zit daar de verwarring, dat ik een heleboel dingen hoor. Het enige dat ik nog niet heb gehoord zijn de juridische aspecten. Ik vind dat we die niet uit het oog moeten verliezen. Even los van het feit dat ook wij heel erg de ja', het kan'-mentaliteit missen. En dat ook wij vinden dat we moeten kijken waar we elkaar kunnen vinden. Want we zijn het met elkaar eens, dat heb ik ook al eerder gezegd, dat de hamvraag, niet alleen voor dit project of niet alleen voor deze casus, die hierboven blijft hangen is: wat kunnen we als raad nu veranderen om ervoor te zorgen dat tijdelijke projecten van de grond kunnen komen.

De VOORZITTER: Dank u wel mevrouw Elfers. Ik heb in mijn lijst nog staan mevrouw Vink, daarna de heer De Vries en dan de heer Meijer. Tot slot de heer Schouten. Mevrouw Vink.

Mevrouw VINK: Dank u wel voorzitter, mijnheer Schouten maakte de opmerking dat het CDA heeft gezegd dat mensen moeten doorstromen. Ik heb gezegd dat de duurdere woningen, waar u het over had, niet voor onze inwoners zijn. En dat er ook inwoners zijn die eerst in de goedkope huurwoning zitten, uiteindelijk met werk doorstomen, een relatie beginnen en dan een duurdere woning zelf kopen. En dat die woning dan weer vrijkomt. Dat wilde ik even zeggen. En inhakend op de heer Vermeulen die zegt we moeten woningen bouwen voor onze inwoners. Maar ik maakte zojuist al de opmerking: wie geeft ons de garantie dat in dit project van die 1540 woningen onze inwoners komen en dat daar niet inwoners van buitenaf komen. Dan zegt mijnheer Vermeulen ook nog: jammer voor die projectontwikkelaars die daar intentieovereenkomsten hebben getekend. Realiseert mijnheer Vermeulen zich ook als daar anterieure en intentieovereenkomsten getekend zijn... Ik weet niet wat er exact in staat, misschien raakt de gemeente straks in allerlei juridische procedures verzeild en worden er allerlei schadeclaims bij de gemeente neergelegd. Daar wil ik het even bij laten voorzitter. Dank u wel.

De VOORZITTER: Mijnheer Vermeulen, u staat al op het lijstje, u krijgt straks de mogelijkheid om daarop te reageren. De heer De Vries, ChristenUnie-SGP.

De heer DE VRIES: Dank u voorzitter, een van de centrale begrippen van deze sessie is verplaatsen. Daar worden eigenlijk heel veel woorden aan gewijd. Hoe verplaatsen mensen zich? Met auto, met fiets, te voet, openbaar vervoer. De ontwikkelaar heeft een oplossing in gedachten. Hij kan met een mobiliteitsplan komen. Ik denk dat het grootste probleem met het verplaatsen van die mensen over bijvoorbeeld de Bennebroekerweg is dat het stopt door al die beren op de weg, daardoor kunnen mensen niet doorrijden. Niet doorrijden met de auto, niet doorfietsen omdat al de beren op de weg staan. Ik denk dat we die moeten weghalen. De beren weg en dan kunnen we gewoon ons verplaatsen. Ik zie mevrouw Van de Meeberg lachen. Die ziet al helemaal uit naar het met elkaar kijken naar de oplossing om flink wat flexwoningen te bouwen. Ik zou zeggen: we zijn er klaar voor mevrouw Van de Meeberg.

De VOORZITTER: Dank u wel mijnheer De Vries. Mijnheer Meijer, Forza! Gaat uw gang.

De heer MEIJER: Dank u voorzitter. Ik wil even reageren op mevrouw Kerkhoff van de PvdA. De grote hobby van een socialist is het geld uitgeven van een ander. Dat is een algemeen bekende tendens. Maar in dit geval is er een projectontwikkelaar die zelf wil investeren in onze gemeente en ook huizen wil bouwen. Juist voor de groep die zo kwetsbaar is en waar juist mevrouw Kerkhoff het voor zou moeten opnemen. Ik mis haar, hoe moet ik dat zeggen, empathie een beetje in dit hele verhaal voorzitter. Daar wil ik het even bij laten. Dank u wel.

De VOORZITTER: Dank u wel mijnheer Meijer. Mevrouw Kerkhoff, u kunt erop reageren.

Mevrouw KERKHOFF: Dank u wel voorzitter, het is jammer van mijnheer Meijer dat hij dat zo ervaart. Want wij hebben wel hele grote empathie. Wij willen juist dat er goedkope huizen komen. We willen dat er snel huizen komen. We willen graag dat onze jongeren in de eigen kernen en in de eigen gemeente kunnen blijven. Maar wij zijn ook reëel en dat betekent dat ik heb gezegd dat wij dat graag in kleine plukjes willen en niet een grote massa van die 1540 woningen omdat daar een aantal problemen omheen zit. We zijn juist voor flexibel, we zijn juist voor Tiny Houses, we zijn juist voor tijdelijke woningen, maar doe dat gedoseerd. En er zijn genoeg plekken binnen de gemeente. We zijn allemaal bezig en er zijn genoeg plekken over waar we dat kunnen doen. We hebben ook voorgesteld dat die autonormering naar beneden gaat. Niet iedereen hoeft een auto voor de deur. Daar kun je het over hebben. We willen juist dat dit gaat gebeuren en niet zoals de heer Meijer suggereert dat wij geen empathie hebben.

De VOORZITTER: Dank u wel mevrouw Kerkhoff. Ik ga naar de heer Schouten en dan heb ik nog de heer Vermeulen staan.

De heer SCHOUTEN: Dank u wel voorzitter. Ik hoor een hoop juridisch gepraat maar volgens mij zijn wij van de politiek. Wij zijn toch helemaal niet van de juridische afdeling? Laten wij ons politiek standpunt neerleggen en laten wij nu vooral bepalen wat wij politiek gezien willen. En laten we het college laten uitzoeken wat de juridische consequenties zijn. Dat ten eerste. Ik vind de angst niet terecht. Ik vind dat we dat moeten doen. Ik heb nog iets opgeschreven, maar dat ben ik even kwijt. Ik houd het hier even bij.

De VOORZITTER: Dank u wel mijnheer Schouten. Dan gaan we naar de heer Vermeulen.

De heer VERMEULEN: Dank u wel voorzitter. Mevrouw Vink blijft inderdaad hameren op de overeenkomsten die we hebben getekend met de gezamenlijke grondeigenaars. Het is een intentieovereenkomst. Ik moet bekennen, ik word via WhatsApp wat gesouffleerd door mensen die juridisch beter onderlegd zijn dan ik maar daar gaat geen enkele claim uit komen. Mevrouw Kerkhoff wil ik meegeven: wij gaan daar woningen bouwen, precies voor uw achterban. Ik vind dat u heel erg slecht voor uw eigen achterban opkomt. Dat zijn de mensen die daar gaan wonen. Dat zijn uw stemmers. Dat is de timmerman, de schilder, de medewerker van de bouwmarkt. Zij willen ook allemaal graag een huis hebben. Nu zit u hier heel erg moeilijk te doen. Eigenlijk zegt u tegen die mensen: jullie mogen daar niet wonen want als we daar een huis bouwen dat zo goed is dat het misschien wel 25 jaar meekan, dan moeten we eerst eens kijken of nog iemand anders gaat bouwen. Dan gaan we daar gewoon weer tien jaar over doen en blijft u tot die tijd maar bij uw ouders thuis wonen. Mevrouw Kerkhoff, laten we daar mee ophouden, laten we zien hoe we het wel kunnen doen. En niet allemaal dingen bedenken waardoor het moeilijk en ingewikkeld is.

De VOORZITTER: Dank u wel mijnheer Vermeulen. Ik ga u even onderbreken want dit geeft opnieuw de mogelijkheid voor mevrouw Kerkhoff om te reageren. Want ze wordt opnieuw rechtstreeks aangevallen over wat mij betreft nagenoeg dezelfde inhoud. Dus misschien kunt u nog iets korter reageren dan de vorige keer mevrouw Kerkhoff, gaat uw gang.

Mevrouw KERKHOFF: Ik zal heel kort reageren. Ik vind het een beetje flauw van mijnheer Vermeulen om er iedere keer op terug te komen. Ik heb het iedere keer weerlegd. Ik heb ook heel duidelijk uitgedragen hoe wij erin zitten en wat voor ons belangrijk is. Ik wil hem verzoeken om zijn pijlen ergens anders op te richten en hiermee te stoppen. Dank u wel.

De VOORZITTER: Dank u wel, ik zie dat mijnheer Vermeulen wil reageren maar dat sta ik even niet toe. Want ik wil iemand anders nog het woord geven, dat zijn mevrouw Elfers, de heer Khatab en mevrouw Vink. Ik begin bij mevrouw Elfers. Gaat uw gang.

Mevrouw ELFERS: Dank u wel voorzitter ik gooide dat juridische balletje op onder het kopje van dit initiatief. Ook omdat ik op dat moment vond dat we te veel over wellicht andere dingen bezig waren en uit het oog verloren, dat is wel de basis waarom dit project geen doorgang kan geven, dat is mijn informatie. Inderdaad mijnheer Schouten, u heeft gelijk. We zijn geen juristen. We moeten ook niet op die stoel gaan zitten. Wij zijn van de politiek. Echter, ook in de politiek moet je met dit soort dingen rekening houden. En zeker als we daarin een belangrijke beslissing gaan nemen. Of het nu voor dit project geldt of voor de kaders die wij wellicht anders willen gaan inrichten. Mijn oproep is: laten we het wel in ons achterhoofd houden. Wat HAP betreft blijft de hamvraag: voor iedere casus, ieder initiatief of project, wat kunnen we als raad nu veranderen om ervoor te zorgen dat tijdig projecten van de grond gaan komen. Dat blijft onze politieke vraag in deze hele portefeuille of het hele beleid. Dank u wel voorzitter.

De VOORZITTER: Ja, de heer Schouten mag hier een korte reactie op geven.

De heer SCHOUTEN: Ik wil tegen HAP zeggen dat GroenLinks nog probeert een beetje te dromen van de goede dingen. Als daar juridische zaken bij op de weg komen dan probeer je daaromheen te dromen. Dat kan iemand anders oplossen. Laten wij gewoon ons ding blijven doen. En gaat het niet, dan horen we dat vanzelf wel maar we moeten op dit moment wel zeggen wat we willen. Willen we nu die...

De VOORZITTER: Dank u wel mijnheer Schouten. Dat was een korte reactie. Ik ga nu door naar de heer Khatab die zijn hand ook opgestoken heeft. Mijnheer Khatab, gaat uw gang.

De heer KHATAB: Dank u wel voorzitter, los van het juridische aspect van de HAP: hoe kunnen we het wel doen, zegt mijnheer Vermeulen en wat willen we, zegt mijnheer Schouten. Wat nu, terugkomend op het hoofdonderwerp. Het project Delta PEP hebben we wel nodig. De gemeente gaat dit project niet continueren omdat we al afspraken hebben staan op het gebied Bennebroekerweg. Zoals de portefeuillehouder ook al heeft gezegd is dit niet goed verlopen. Nu staat Delta PEP met een plan zonder grond. Dus nu heb ik ook een vraag, om het debat een beetje op te voeren collega's, tot hoever kan de raad met alternatieven komen en daadwerkelijk het eindbesluit beïnvloeden. Tot hoever is het mogelijk om bijvoorbeeld een andere plek toe te wijzen voor dit project, want we hebben het wel nodig. Ik hoor het graag.

De VOORZITTER: Dank u wel mijnheer Khatab. Ik heb staan mevrouw Vink, mevrouw Van Straten, de heer Vermeulen en de heer Schouten.

Mevrouw VINK: Dank u wel voorzitter, ik wil even zeggen dat ik het wel eens ben met mevrouw Elfers van HAP. Maar het verbaast me wat de heer Vermeulen tegen mevrouw Kerkhoff zei. Want ik heb altijd begrepen dat de woningen die er worden gebouwd voor de starters en de jongeren zijn. Nu hoor ik de heer Vermeulen zeggen voor de stukadoor en die en die. Is daar helemaal geen leeftijdsgrens aan verbonden? Er kunnen dus ook senioren gaan wonen?

De VOORZITTER: Mijnheer Vermeulen, u krijgt zo de kans om er op te reageren. Ik wil eerst even naar mevrouw Van Straten, gaat uw gang.

Mevrouw VAN STRATEN: Dank u wel voorzitter, ik hoor hier van de mensen die heel kritisch zijn, als ik het heel simpel zeg, je moet je ogen sluiten voor de werkelijkheid. Dan kan het opeens wel. Je moet net doen alsof in Haarlemmermeer de mensen niet heel graag de auto pakken. Je moet net doen alsof belemmeringen die er zijn ineens niet bestaan en dan kan het opeens wel. Maar toevallig heb ik nog geen enkel voorstel gehoord waar we iets mee kunnen, waar we het over kunnen hebben.

De VOORZITTER: Dank u wel mevrouw Van Straten. Mijnheer Vermeulen.

De heer VERMEULEN: Voorzitter, dank u wel. Ik begin met het antwoord op de vraag van mevrouw Vink. Dezelfde wachtlijst die geldt voor de woningbouwcorporaties geldt ook voor deze woningen. Dus dat is zoals het gaat. De ontwikkelaar voegt zich naar dezelfde woningverdeling die wij als raad hebben besloten. Dat gaat net zoals Ymere een huis bouwt, zo geldt het ook hier. Inderdaad, daar kan bij wijze van spreken ook een senior in gaan wonen. Hoewel hij waarschijnlijk geen behoefte zal hebben aan een tijdelijk huurcontract. Verder wil ik aan iedereen meegeven dat we komend jaar nog steeds de opdracht hebben om 270 statushouders te huisvesten waar we eigenlijk ook helemaal geen woningen voor hebben. Als we dan ook blijven zeggen: nee, dat doen we niet. Ik vind dat we er alles aan hebben gedaan, mevrouw Van Straten, om met oplossingen te komen. Want we hebben het gehad over autoluw, we hebben het gehad over een mobiliteitsplan. Dat is het aandragen van oplossingen voor een probleem. Ja, ik weet niet waar u dat vandaan haalt. Tot zover.

De VOORZITTER: Dank u wel mijnheer Vermeulen. De heer Schouten en mevrouw Vink.

De heer SCHOUTEN: Dank u wel voorzitter. In aanvulling op de heer Vermeulen ben ik ook teleurgesteld in de VVD. Er ligt een gigantisch mooi plan van PUP Real Estate. Daar staan alle plussen en minnen in. Ogen sluiten? Alle oplossingen staan erin als u dat plan leest. Daar kunnen we alleen maar 'ja' tegen zeggen en dat kunnen we gewoon uitrollen. Dat wil ik even kwijt. Dank u.

De VOORZITTER: Mevrouw Van Straten, ik kan me voorstellen dat u daarop wilt reageren, maar ik ga eerst even naar mevrouw Vink. Gaat uw gang.

Mevrouw VINK: Dank u wel voorzitter. Ik ben het wel eens met de opmerking van mevrouw Van Straten. Want er wordt gezegd we gaan het autoluw maken en openbaar vervoer en de fiets. Maar waarom zien we dan in Haarlemmermeer bij scholen die op loopafstand te bereiken zijn dat mensen met de auto naar de school komen. Er zijn opstoppingen en alles. Ik vind autoluw heel mooi, maar ik denk dat het in de praktijk niet gaat werken. Dank u wel voorzitter.

De VOORZITTER: Dank u wel mevrouw Vink. Mevrouw Van Straten, wilt u reageren op de heer Schouten?

Mevrouw VAN STRATEN: Dat wordt dan weer een beetje eenzelfde soort reactie. U doet allemaal voorstellen die geen rekening houden met de werkelijkheid want ons betreft. Dat u daarvoor de ogen wilt sluiten is prima, maar wij zijn graag een partij die verantwoordelijkheid neemt en wij doen dat niet.

De VOORZITTER: Dank u wel mevrouw Van Straten. Daar wil de heer Schouten dan weer op antwoorden. Gaat uw gang mijnheer Schouten, daarna ga ik naar de heer De Vries.

De heer SCHOUTEN: Heel kort, ik hoor alleen maar tegen, tegen, tegen. Ook van het CDA. We blijven denken in oude manieren. Als we alleen maar aan die auto denken dan gebeurt er natuurlijk nooit wat. We moeten een keer een omslag maken. We moeten een keer het klimaat in de gaten

houden. We moeten een keer aan het groen denken. We moeten een keer aan een elektrische fiets denken en die auto een keer laten vallen mensen. Dank u.

De VOORZITTER: Dank u wel. Ik wil zo langzamerhand tot afronding overgaan. Maar mijnheer Schouten heeft met deze laatste reactie weer wat opgeroepen. Ik geef nog het woord aan mevrouw Vink, mevrouw Van Straten en mevrouw Kerkhoff en ik sluit af met mijnheer De Vries. Mevrouw Vink, aan u als eerste het woord.

Mevrouw VINK: Dank u wel voorzitter. Ik wil even een reactie geven op mijnheer Schouten. Hij zegt dat het CDA aan oude dingen vasthoudt, maar ik noem de realiteit. Mensen gaan met auto's naar school, wij zijn realistisch. Mensen laten de auto niet staan. Maar als u met een idee komt hoe dat wel kan dan sta ik daar zeker voor open. Ik denk dat de kwaliteit van de leefomgeving ook heel belangrijk is. Dank u wel.

De VOORZITTER: Dank u wel mevrouw Vink. Mevrouw Van Straten.

Mevrouw VAN STRATEN: Dank u wel. Daarom hebben wij, om het op gang te brengen, indertijd een motie flexwonen ingediend. Daarom stel ik hier voor om, anders dan het college voorstelt, ruimte te zoeken op plaatsen waar voor de lange termijn woningbouw gepland staat, maar waar voorlopig nog niets gebeurt. En ik hoor u alleen maar zeggen: we moeten ontkennen dat mensen in onze gemeente graag met de auto willen reizen.

De VOORZITTER: Dank u wel mevrouw Van Straten. Mevrouw Kerkhoff.

Mevrouw KERKHOFF: Dank u wel voorzitter. Ik wil benadrukken dat we juist op zoek zijn naar plekken waar we flexibel, klein, Tiny Houses kunnen bouwen maar dat we niet gaan voor het project van 1540 woningen en daarvan heb ik al een aantal keer aangegeven waarom niet. De heer Schouten kijkt een beetje met een kokerbril. Wij willen niet die 1540, maar wij willen wel op een andere manier, op andere plekken, het juist voor elkaar krijgen. Wat mevrouw Van Straten heeft gezegd, dat hebben wij ook al eerder gezegd. Juist op die plekken waar iets gepland staat maar wat nog tien jaar duurt, ga daar ook gebruik van maken.

De VOORZITTER: Dank u wel mevrouw Kerkhoff, dat is inderdaad al eerder gezegd. Mijnheer Schouten, u krijgt één zin om te reageren en daarna ga ik naar de heer De Vries. Dan sluit ik af met de heer Vermeulen die deze sessie heeft aangevraagd. Mijnheer Schouten.

De heer SCHOUTEN: Ik wil alleen even zeggen dat u het geweldig doet. Daar houd ik het op dit moment bij. Dank u wel.

De VOORZITTER: Hartelijk dank daarvoor. Mijnheer De Vries, gaat uw gang.

De heer DE VRIES: Dank u wel voorzitter. Ik heb zojuist een paar keer gehoord: de ogen sluiten voor de realiteit. Daarbij werd gedoeld op verkeer. We vergeten even het woordje 'thuiswerken', want dat schijnt de komende tijd toch wel steeds meer ingang te krijgen waardoor het verkeer waarschijnlijk ook iets zal afnemen. Sluit de ogen voor de realiteit, ik denk sluit je ogen voor de realiteit van het verkeer of sluit je ogen voor de mensen die ik heb genoemd. Die Bart van 25, die Mariska die eindelijk eens een keer een huisje zoekt, die Christine die in een vechtscheiding zat. Dat zijn de mensen waar we onze ogen niet voor moeten sluiten. Dank u wel.

De VOORZITTER: Ik ga u afbreken. Dank u wel mijnheer De Vries. Mijnheer Vermeulen. U heeft echt dertig seconden om te eindigen.

De heer VERMEULEN: Dank u wel. Ik wil iedereen bedanken voor het mooie debat. Ik wil u bedanken voor het voorzitten en ik wil aan iedereen vragen om in het reces met elkaar in contact te blijven, een-op-een het gesprek aan te gaan en even in plaats van in zo een verhitte discussie zitten, kijken of we elkaar kunnen vinden en kijken of we in die tijd met een heel mooi idee kunnen komen dat door ons allen in meerderheid wordt gedragen. Daar wil ik het bij laten. Dank jullie wel allemaal.

De VOORZITTER: Dank u wel mijnheer Vermeulen. Een mooie recapitulatie. Ik zat me te bedenken hoe ik deze vergadering zou afsluiten omdat ik aan de ene kant het idee heb dat er heel veel tegenstellingen zijn, maar zoals mevrouw Van De Meeberg en anderen ook al aangaven ligt het misschien toch minder ver uit elkaar. Ik moet eerlijk zeggen dat als begeleider van deze vergadering ik niet een eindconclusie kan trekken. Dat is wellicht nodig om op een later moment te doen. Ik dank u allen hartelijk. Ook voor de discipline die we hier met elkaar uitoefenen. Ik sluit bij dezen de vergadering. Dank u wel.